

کلیسای ایرانیان مسیحی سن دیه گو و ال کاهون

کتاب مقدس، دانیال نبی

درس شماره ۵۸

فصل ۹: ۱-۱۹

آیه حفظی برای ۲۴ ماه آپریل سال ۲۰۲۵

کتاب مقدس، مزمور ۱۱۹: ۹۷-۹۸

۹۷ شریعت تو را چقدر دوست می‌دارم؛ تمامی روز تفکر من است.

۹۸ اوامر تو مرا از دشمنانم حکیمتر ساخته است زیرا که همیشه نزد من می‌باشد.

آیه حفظی برای ۱ ماه می سال ۲۰۲۵

کتاب مقدس، ۱ یوحنا ۵: ۱۴-۱۵

۱۴ و این است آن دلیری که نزد وی داریم که هرچه برحسب اراده او سوال نماییم (در دعا)، ما را می‌شنود.

۱۵ و اگر دانیم که هرچه سوال کنیم ما را می‌شنود، پس می‌دانیم که آنچه از او درخواست کنیم می‌یابیم.

مقدمه: لطفاً کتابهای مقدستان را به بخش دانیال نبی فصل نهم باز بفرمائید. ادامه می‌دهیم مطالعه مان را از این فصل. در جلسه گذشته یک سری مطالب مقدماتی را بررسی کردیم و از این جلسه وارد خود متن فصل نهم می‌شویم. که در آن شما یک نمونه عالی برای دعا برای هر ایماندار مسیحی را می‌توانید پیدا کنید.

دعا: و بگذارید وقتمان را با دعا شروع کنیم!

مقدمه: دانیال در سال اول سلطنت داریوش، ۵۲۲ پیش از میلاد، از کلام خدا کتاب ارمیا (ارمیا ۲۵: ۱۱-۱۲)، متوجه می‌شود که ایام تبعید قومش در حال به پایان رسیدن است. پس شروع می‌کند به دعا برای احیاء روحانی و فیزیکی قومش، اسرائیل، چون می‌خواست تحقق وعده های خدا در کتاب ارمیا را ببیند. از طرز دعای دانیال درسهای عملی و عالی برای دعا پیدا می‌کنیم.

اول- دعای واقعی از کلام خدا بر می‌خیزد، در واکنش به کلام مکتوب خداست. آیات ۱-۲:

۱ در سال اول داریوش بن آخشورش که از نسل مادیان و بر مملکت کلدانیان پادشاه شده بود،

۲ در سال اول سلطنت او، من دانیال، عدد سالهایی را که کلام خداوند درباره آنها به ارمیای نبی نازل شده بود از کتب فهمیدم که هفتاد سال در خرابی اورشلیم تمام خواهد شد.

دانیال در واکنش به کلام خدا شروع به دعا می کند. دعایش از کلام بر می خیزد و در نتیجه در هدایت روح القدس بود. بر خلاف ما که در بسیاری موارد دعاهايمان از نفسمان بر می خیزد و خارج از هدایت روح القدس است.

دانیال از یک طرف می دید که خداوند بر جهان حاکمیت مطلق دارد و اهداف الهی اش یقیناً انجام خواهند گرفت. و از طرف دیگر می دید که دعا در انجام اهداف خدا، یک نقش ضروری دارد. ضروری است که تعادل بین دو دید را نگه بداریم:

دید اول- خدا نقشه ای دارد. نقشه خدا حاکم است و به انجام می رسد. و آن نقشه بطور واضح در کلام خدا، کتاب مقدس، بیان شده است.

دید دوم- دعاهاى ما ایمانداران مسیحی در به انجام رسیدن نقشه خدا نقش مهمی دارند. باید نسبت به دعا برای انجام همان نقشه حاکم خدا حس مسئولیت داشته باشیم.

نگه داشتن تعادل بین این دو کار آسانی نیست. یک تنش در ما بوجود می آورد. ولی این تنش ضروری و سالم است. خدا در حاکمیت مطلقش مقرر کرده است که دعاهاى ما، مانند ابزاری، برای انجام اراده اش نقش مهمی داشته باشند. **در دعا من و شما اراده خدا را تغییر نمی دهیم. بلکه در دعا من و شما هستیم که باید تغییر کرده و هماهنگ با اراده خدا شویم.**

دانستن این نکات بسیار مهم است. چون گرایش ما انسانها این است که بگوئیم: خوب خدا نقشه خودش را دارد. بعد از ۷۰ سال قوم خودش را از تبعید بر می گرداند. پس چرا من دعا کنم؟ فایده دعا کردن چی هست؟ خدا نقشه خودش را انجام می دهد. پس چرا من دعا کنم که نقشه خدا انجام گیرد؟ اما این طرز فکر دانیال نبود. **چون یکی از اجزای مهم دعا این است: دعا وسیله است که ایماندار خودش را با اهداف حاکم خدا هماهنگ می کند. دعا من و شما را تغییر می دهد نه خدا را.**

دعا کردن چیزی نیست که ما انجام می دهیم چونکه از نظر اصول الاهیات درست است. بلکه چیزی است که ما انجام می دهیم بخاطر محبت قلبی مان. قدرت کلام خدا ایمانداران را به دعا می کشاند اگر واقعا به کلام خدا واکنش صحیح نشان می دهیم.

بطور مثال یوحنا ی رسول را در نظر بگیرید. در کتاب مکاشفه ۲۲ فصل در مورد آمدن دوم مسیح می نویسد. با جزئیات فراوان موضوعات بسیاری را بطور اخص به ما منتقل می کند. ولی بعد از آنکه تمام مطالب را نوشته، در آخر **فصل ۲۲ مکاشفه، آیه ۲۰** از ته دل فریاد می زند و دعا می کند که: **آمین بیا ای خداوند عیسی!**

شاید کسی به یوحنا بگوید: آیا این دیگر زیادی نیست؟ برای ۲۲ فصل به ما می گویی که عیسی مسیح دوباره بر می گردد. پس چرا حالا در موردش دعا می کنی؟ و اگر این سؤال را از یوحنا می کردید به احتمال قوی او پاسخ می داد: چونکه این دعا چیزی نیست که بخواهم آنرا از نظر علم الاهیات تجزیه و تحلیل کنم. بلکه این دعا چیزی است که از اشتیاق قلبی من بر می خیزد. ما در تحقق یافتن وعده های خدا با او همکاری می کنیم. بطور عقلانی می دانم که مسیح دوباره برمی گردد. ولی در ضمن این اشتیاق قلبی من هم هست. و بدین علت است که فریاد می زنم و دعا می کنم: **آمین بیا ای خداوند عیسی!**

دانیال هم می داند که ۷۰ سال برای تبعید قومش تمام خواهد شد. و نقشه خدا انجام می گیرد. دانیال این را می داند. ولی در ضمن با رحمت درگیر مصیبت قومش می شود، و نمی تواند جلوی اشتیاق قلبی خودش را بگیرد. پس دعا می کند. خودش را قلبا با اهداف خدا هماهنگ می کند.

از کلام خدا اراده خدا را تشخیص می دهیم و از قلبمان دعا می کنیم. کلام و دعا برای یک ایماندار راستین مسیحی از هم جدا ناشدنی اند. یک دعای واقعی از کلام خدا بر می خیزد. در نتیجه مطالعه کلام خدا انجام می گیرد. و آنوقت است که آن دعا در هدایت روح القدس می باشد. وقتی کلام خدا را می خوانیم، آن باید ما را به دعا کردن تشویق کند.

بطور مثال، وقتی کلام خدا در مورد خدا صحبت می کند، این باید اشتیاق ما را برای مشارکت با او در دعا در کلیسا افزایش دهد. وقتی کلام خدا در مورد یک سری صفات خدا صحبت می کند مانند پاکی، محبت، رحمت و غیره، دعای ما باید این باشد که آن صفات را در زندگی خودمان تجربه کنیم. وقتی کلام خدا در مورد برکات خدا صحبت می کند، دعای ما باید شکرگزاری برای آنها باشد. وقتی کلام خدا در مورد جلال خدا صحبت می کند دعای ما باید این باشد که با اطاعت کردن از او و محبت داشتن به او، خدا را جلال دهیم. وقتی کلام خدا در مورد وعده های خدا صحبت می کند، دعای ما باید این باشد که آن وعده ها تحقق یابند. وقتی کلام خدا در مورد غضب خدا صحبت می کند، دعای ما باید این باشد که در غضبش رحمتش

را بیاد آورد. وقتی کلام خدا در مورد **آتش جهنم** صحبت می کند، دعای ما باید این باشد که رحمت و فیض اش شامل حال گمشدگان در گناه شود که هنوز به مسیح ایمان نیاورده اند.

اینکه خدا بر جهان حاکمیت مطلق دارد و هیچ چیزی نمی تواند مانع انجام نقشه هایش شود، نباید باعث شود که برای تحقق آن نقشه ها دعا نکنیم. بلکه برعکس باید بیشتر ما را تشویق کند که دعا کنیم.

بطور مثال، در متی ۱۶: ۱۸، مسیح می فرماید: **کلیسای خود را بنا می کنم و ابواب جهنم (قدرتهای جهنم) بر آن استیلا نخواهد یافت.** حالا اگر کسی این طرز فکر را داشته باشد که: خوب خداوند این را گفته! و کسی هم نمی تواند مانع اراده اش شود. پس چه احتیاجی هست که برای کلیسا دعا کنم؟ آنوقت آن شخص دارد از این سنو تفسیر و سنو استفاده می کند. درست است که خداوند این را گفته است. ولی دعاهاى ما، زحمات ما، برای بنای کلیسا، صید جانها، پاکی کلیسا جزوی از آن اراده خدا برای بنای کلیسایش می باشند.

نکته اصلی آن است که ما به عنوان فرزندان خدا، قلبهایمان باید بقدری با قلب خدا، و حقیقت کلام خدا دوخته شده باشد که نتوانیم خودمان را از کلام خدا جدا کرده و بی اعتنا باشیم. قلب هایمان باید در همان شور و شوقی غرق باشد که قلب خدا در آن غرق است. دعای واقعی از کلام خدا بر می خیزد. به عنوان ایمانداران مسیحی شور و شوق ما باید این باشد که در انجام گرفتن اراده خدا سهمی داشته باشیم، نه اینکه تماشاچی باشیم.

دوم- دعای واقعی نه تنها از کلام خدا بر می خیزد، بلکه همچنین در اراده خدا ریشه گرفته است. دانیال اراده خدا می دانست و بر طبق آن دعا کرد. انجیل مقدس در ۱ یوحنا ۵: ۱۴-۱۵ می فرماید:

۱۴ و این است آن دلیری که نزد وی داریم که هرچه **برحسب اراده او** سوال نماییم (در دعا)، ما را می شنود.

۱۵ و اگر دانیم که هرچه سوال کنیم ما را می شنود، پس می دانیم که آنچه از او درخواست کنیم می یابیم.

دقت کنید عبارت کلیدی در این دعا این است: **برحسب اراده او.** آیا دعا های شما بر طبق اراده خدا از کتاب مقدس هست؟